

by the new kind of production and economic relations. This empirical material is like a historical source for the regional economic history and includes many information particular for those ages. This information has its own particular fund of the source, not charged with the later interpretations. The created media image of the tarnovian tradesmen - participants in the ecclesiastical drives, patriots for the modern Bulgarian education and culture contributors, deputies, civil servants, is direct impact on the adjustments of the Bulgarian national revival society.

РЕФЛЕКСИИ НА БЪЛГАРСКОТО ВЪВ ВЕСТНИКА НА ДРАГАН ЦАНКОВ "БЪЛГАРИЯ" (1859-1863)

Момчил Цонев

Драган-Цанковата „България“ (1859-1863) е първият програмен вестник след Кримската война (1853-1856), който в столицата на Османската империя превръща названието България в институционален символ на българското преди възобновяването на държавността¹.

„Вестникът нарекох с цел „България“. Исаках да изтъкна, че имаме своя земя и народ“² - споделя Цанков. А Любен Каравелов определя, че: „Направлението на вестник „България“ от самото му начало беше да защищава българския народ от гръцкото духовенство и в това отношение той принесе огромна полза“³. „Незнаещ мярка на езика си, Драган Цанков само за година разгласи на цял народ за фенерските лукавства, за разврата на духовенството, една картина достойна за перото на този Елин Пелин в нашата публицистика“ - отбелязва Тончо Жечев в „Българският Великден или страстите български“⁴. Изграждането на българската църква е истинското верую на първата Цанкова „България“⁵ - „Църковната борба просмуква цялото съдържание на вестника. Като червена кръв тя достига до последната му фибра. Дръзко, както никога дотогава в българско периодично издание в самата Турция и с публицистични средства, по-широки и по-задълбочено употребявани, отколкото дори в „Българска дневница“, вестникът води борбата против гръцкото духовенство“⁶, констатира изследователят Георги Боршуков